

 <p>FAKULTA FILOZOFICKÁ ZÁPADČESKÉ UNIVERZITY V PLZNI</p> <p>Katedra filozofie</p>	<p>PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE</p>
---	--

Práce (co se nehodí, škrtněte): ~~diplomová~~ / bakalářská

Posudek (co se nehodí, škrtněte): vedoucího / ~~oponenta~~

Práci hodnotila (u externích hodnotitelů uveďte též adresu a funkci ve firmě): Mgr. Jitka Paitlová, Ph.D.

Práci předložil: Petr Linc

Název práce: Platónské výstupy za poznáním v dialozích *Ústava* a *Symposion*

1. CÍL PRÁCE (uveďte, do jaké míry byl naplněn):

Cíl práce, to jest „rozebrat jednotlivé platónské výstupy za poznáním, které se objevují v dialozích *Ústava* a *Symposion*“ s přihlédnutím k dialogu *Faidros*, resp. „dosáhnout komplexnějšího pochopení tohoto problému“ byl bezezbytku naplněn.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Autor si v *Úvodu* vytyčuje cíl své práce a načrtává její strukturu, kterou člení do čtyř kapitol. První kapitola je věnována dialogu *Ústava*, kde autor v souvislosti s motivem výstupů za poznáním rozebírá podobenství o slunci, kde akcentuje analogii mezi sluncem jako příčinou světa viditelného a ideou dobra jako příčinou světa pomyslného; dále podobenství o úsečce, kde správně rozlišuje mezi ontologickou a epistemologickou rovinou výkladu a čtyřmi úrovněmi skutečností, resp. poznání; největší pozornost pak věnuje podobenství o slunci, kde systematicky rozlišuje pět úrovní výstupu (stíny, oheň, předměty, ideje, idea dobra), zároveň zmiňuje problematiku sestupu zpět do jeskyně a významné téma dialektiky jako královny nauk. Druhá kapitola je zaměřena na dialog *Symposion*, kde autor v Sókratově řeči rozebírá motiv eróta jako prostředníka a jako touhy, poté rozlišuje exoterický výstup za nesmrtností a esoterický výstup za poznáním, v němž originálně nachází celkem sedm stupňů Diotimina žebříku lásky. Třetí kapitola přináší ještě interpretaci dialogu *Faidros*, konkrétně nejdříve malé Sókratovy řeči, kde autor poukazuje na motiv zahalenosti, neupřímnosti a profánnosti, poté se obrací na velkou Sókratovu řeč, která odhaluje filosofickou významnost lásky jako božské šílenosti, prostřednictvím níž se duše dokáže rozpomenout na pravé poznání. Nejzajímavější je zajisté čtvrtá kapitola obsahující *Závěrečnou komparaci*, kde autor shrnuje nejdůležitější kroky a motivy z jednotlivých analyzovaných dialogů a originálním způsobem je uvádí do vzájemných vztahů. Dochází tak k poměrně komplexní a osobitě interpretaci hybného momentu, nejvýraznějšího motivu, příčiny a cíle a metody poznání.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Autorův jazykový projev je kultivovaný, text je až na sporadické překlepy a občasnou absenci čárek v souvětích gramaticky v pořádku, citace a odkazy jsou používány správně, taktéž grafická úprava působí dobře a členění kapitol je přehledné. Práce neobsahuje přílohy.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Celkový dojem z práce je zajisté pozitivní. Silnou stránkou je velká míra autorovy vlastní invence v interpretaci dialogů i samostatná argumentace, ačkoli je tomu tak na úkor práce se sekundární literaturou. Autor dospívá k zajímavým interpretačním nuancím a rozlišením (viditelné krásno & pomyslné dobro, ontologický & epistemologický aspekt úsečky, tělesný & duševní erós, exoterický výstup za nesmrtností & esoterický výstup za poznáním, touha po nesmrtnosti & touha po dobru, sedm stupňů Diotimina žebříku lásky, zahalená fyzická & filosofická duševní láska, tři druhy duše), nejsilnější je v tomto ohledu poslední kapitola, která ačkoli není prosta menších argumentačních konfúzí (např. druhý odstavec z 4.3.1 patří spíše do 4.3.2) a opakování (text z 4.3.2 a 4.3.3 se téměř identicky nachází v 1. kapitole, autor si mohl dát práci a zformulovat jej nově), především vhodně vybírá signifikantní motivy (hybný moment, nejvýraznější motiv, příčina a cíl a metoda poznání), které pak originálně komparuje napříč analyzovanými dialogy. Slabší stránkou je na bakalářskou práci sice dostačující, ale obecně poněkud sporný seznam použité literatury.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

1. Vaše rozlišení pěti stupňů výstupu za poznáním v podobenství o jeskyni (s. 7-8) působí ne zcela přesvědčivě. Vysvětlíte, proč oheň považujete za samostatný „stupeň“. Není oheň spíše prostředkem, který umožňuje poznat stíny? Stejně tak slunce jako idea dobra, která umožňuje poznat ostatní ideje. Respektive nebylo by možné také v podobenství o jeskyni rozlišit ontologickou a epistemologickou rovinu?
2. Na s. 20. rozlišujete egoistickou touhu po krásném a touhu po dobrém. Je toto rozlišení nějak kompatibilní s předchozími rozlišeními jednak tělesné a duševní touhy, jednak (profánní) touhy po nesmrtnosti a (filosofické) touhy po poznání?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl): VÝBORNĚ

Datum:

24.5.2016

Podpis:

Tanek!